

[PORĘCZNIK *sb m*

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-)*.

sg N poręcznik. ◇ G poręcznika. ◇ A poręcznika. ◇ pl N poręcznicy. ◇ I poręczniki.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Pełnomocnik, zastępca: Walenty Paproczyk [...] wyznał yeft [...] / ze szye dossycz stało o[d] poręcznika Pyotra Długayowego o od Kowalky wdowy ProtokWoźnik 1577 nr 161; a yesliżeby ztracali statek albo yako niedbaliwie nim ssafowali, tedy panowie poręczniczy z urzędowam wolam mayam statek podzielicz ProtokWoźnik 1598 nr 245, 1560 nr 111; JęzykGórnsłqsk 1560/121; Otwin(?)Erot 129.

poręcznik czyj: przystąpieli przed nas zupełną radę [...] Jadwiga pozostała wdowa po niebossczyku Walantym Gayu, y sporęczniki swoymj ProtokWoźnik 1598 nr 235, 1598 nr 245.

Synonimy: zachojsca, zastępca, zastępień, zastępnik.

Cf PORĘCZYCIEL

MN